RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.820 van 2 december 1999
in de zaak A. 85.923/X-9096.

In zake : 1. het Openbaar Bestuur POLDER BATTENBROEK,
2. Rik VAN DE EYNDEN,
3. Jozef METS,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat L. VAN HOUT,
kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
Sint-Michielskaai 7, bus 1

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat H. SEBREGHTS,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Mechelsesteenweg 33.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de POLDER BATTENBROEK, Rik VAN DE EYNDEN en Jozef METS op 4 augustus 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 20 april 1999 van de gemachtigde ambtenaar waarbij aan het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap - afdeling Zeeschelde, de bouwvergunning wordt verleend tot het "continu maken van jaagpaden te Rumst, Mechelen en Willebroek en het bouwen van voetgangersbruggen over de Nete in Mechelen en Rumst en over de Dijle in Mechelen en Willebroek";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur P. BARRA;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 7 oktober 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 november 1999, datum waarop de zaak wordt uitgesteld tot de openbare terechtzitting van 10 november 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat L. VAN HOUT, die verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat G. JANSSENS die, loco Advocaat H. SEBREGHTS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. BARRA;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering tot schorsing niet ontvankelijk is ratione temporis; dat zij deze exceptie uiteenzet als volgt :

> "De door verzoekende partijen bestreden beslissing dateert van 20.04.1999. Verzoekende partijen waren nog dezelfde dag op de hoogte van het feit dat er beslissing was genomen. Daags nadien reeds, op 21.04.1999, vroeg de raadsman van verzoekers immers schriftelijk om inzage. Nochtans behoort elke diligente burger, a fortiori een openbaar bestuur als eerste verzoekende partij, te weten dat ten gemeentehuize inzage kan genomen worden van het litigieuze bouwvergunningsbesluit. Het is aldus, wil hij zijn rechten op het aanvechten ervan vrijwaren, zijn plicht om binnen een redelijke termijn gebruik te maken van het recht om op het gemeentehuis inzage te nemen (...). Een schrijven aan enige overheid doet van die verplichting niets af, doch bevestigt

integendeel het feit dat de betrokkene kennis had van het bestaan van een vergunningsbesluit.

Een derde belanghebbende mag, overeenkomstig de vaste rechtspraak van Uw Raad, vanaf zijn kennis van het bestaan van een vergunningsbesluit, niet onredelijk lang wachten om door inzage ook kennis te krijgen van de inhoud van het litigieuze besluit. De quasi onmiddellijke kennis in hoofde van verzoekers van het bestaan van het besluit staat vast en wordt uitdrukkelijk door verzoekende partijen bevestigd. Vanaf dat ogenblik speelt voor hen de eis van de redelijke termijn. Onredelijk wordt alsdan door Uw Raad geacht : bv. drie weken, een maand, twee maanden, negentig dagen wachten om inzage te nemen. Het niet naleven van deze diligentieplicht heeft tot gevolg dat de termijn van 60 dagen tot het instellen van een annulatieverzoek reeds eerder begint te lopen. Ook een louter schrijven aan de overheid kan de aanvangsdatum van de hakbijltermijn niet tot in het oneindige rekken. Dit geldt des te meer nu van in den beginne een raadsman aanwezig was die boven allen geacht wordt zijn recht tot inzage te kennen en één van de verzoekers een openbaar bestuur is dat, meer nog dan een modale burger, op zeer eenvoudige wijze kennis van de inhoud van het vergunningsbesluit kon krijgen.

Gelet op de concrete omstandigheden moet besloten worden dat het verzoek tot schorsing laattijdig is ingesteld. Het besluit dateert van 20.04.1999. Diezelfde dag, ad maximum de dag nadien, waren verzoekers en hun raadsman van het bestaan op de hoogte. De annulatietermijn is derhalve binnen een redelijke termijn na die datum beginnen lopen. Er kan niet voorgehouden worden dat een op 05.08.1999, of bijna vier maanden na datum, neergelegd verzoekschrift voldoet aan de eisen van de tijdigheid. Het verzoek is reeds om deze reden onontvankelijk";

Overwegende dat uit een door de raadsman van verzoekende partijen ingevolge de door de verwerende partij opgeworpen exceptie neergelegd afschrift van een door hem aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rumst verzonden brief, gedagtekend 31 mei 1999, blijkt dat verzoekers alleszins op deze datum kennis hadden van de bestreden bouwvergunning; dat dit met zoveel woorden door de raadsman van verzoekende partijen ter terechtzitting werd bevestigd; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging werd ingesteld op 4 augustus 1999, d.i. méér dan 60 dagen nadat verzoekers kennis hadden van het

bestreden besluit; dat de vordering tot schorsing laattijdig is ingesteld; dat de exceptie van niet ontvankelijkheid gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twee december 1900 negenennegentig, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. G. DE KEYSER, toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

G. DE KEYSER. **J. BOVIN.**